



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **A. K.**, zast. JUDr. Pavlem Ryšem, advokátem se sídlem Mahenova 13, 678 01 Blansko, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 7. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 7. 2014, č. j. byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2014, č. j., jímž byl jmenované odňat ode dne 18. 5. 2014 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění (dále též „zdp“) bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 25. 8. 2014 se domáhala žalobkyně zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalované s námitkou rozdílnosti hodnocení jejího zdravotního stavu, neboť dle posouzení lékařskou OSSZ Blansko rozhodujícím zdravotním postižením bylo určeno onemocnění onkologické, naproti tomuto posouzením žalované v rámci námitkového řízení bylo stanoveno rozhodující postižení – omezení hybnosti horní končetiny. Přitom zcela bylo abstrahováno od skutečnosti, že omezená hybnost ramene se projevuje u její dominantní končetiny. Navrhla proto zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalované a vrátit věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 21. 11. 2014 poukázala na posuzování zdravotního stavu lékařem žalované v rámci námitkového řízení, závěr posudku poté byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zpochybňuje v žalobě správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu, k důkazu navrhla žalovaná (ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění) vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy.

Z posudkové dokumentace OSSZ Blansko vyplynulo, že žalobkyni byl přiznán plný invalidní důchod podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1991 Sb. v platném znění (dále též „zdp“) rozhodnutím ze dne 4. 4. 2006, č. j. 31001/120/4613/2006/I/141/Kuč. Rozhodujícím zdravotním postižením bylo určeno onkologické onemocnění pravého prsu. V rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 20. 3. 2007, 7. 4. 2008 a 7. 4. 2011 konstatoval lékař OSSZ Blansko, že i nadále jsou splněny podmínky u posuzované pro invaliditu. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 31. 3. 2014 na základě zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Beatrix Bradnové a lékařských odborných nálezů bylo zjištěno, že posuzovaná je nadále v léčení pro maligní tumor prsní žlázy ve stádiu I, podstoupila parciální mastektomii vpravo s biopsií sentinelové uzliny v květnu roku 2005, následovala radioterapie na oblast pravého prsu do července roku 2005 a radiační kastrace na oblast malé pánve. Hormonální terapie byla po pěti letech ukončena v červenci roku 2010. Bylo zjištěno, že remise onemocnění trvá. Přidružen byl bolestivý syndrom pravého ramene jako následek radioterapie, trvají bolesti a omezení hybnosti pravého ramene, opakovaně řízená RHB s efektem. Posudkově byl zhodnocen stav tak, že se jedná o novotvar v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, dlouhodobě stabilizovaný – lehké postižení s lehkým funkčním postižením pravého ramene po RT. Posudkový závěr zněl, že zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II, oddíl A, položka 1b, příloha k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %.

Následně žalovaná vydala rozhodnutí dne 9. 4. 2014, č. j., jímž odňala posuzované ode dne 18. 5. 2014 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zdp.

Žalobkyně podala námitky proti vydanému rozhodnutí, uvedla, že od posledního posouzení v r. 2011 nedošlo ke zlepšení, naopak byla přesvědčena, že zprávy odborných lékařů potvrzují skutečnost, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu. Nesouhlasila s názorem, že opakovaná rehabilitace přinesla efekt, naopak v roce 2013 byla rehabilitace 2x přerušena pro zhoršení stavu, nakonec rehabilitaci ani nedokončila. Ke zlepšení nedošlo ani po akupunktuře. Pokud se týká hybnosti pravé ruky, není schopna žádné rotace, ztratila sílu

v prstech. Žádala o nové zhodnocení zdravotního stavu a ponechání invalidity I. stupně. V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek ČSSZ – pracoviště Brno dne 1. 7. 2014, žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), ust. § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 1. 7. 2014. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace dospěla lékařka k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je omezení hybnosti pravého ramene. Onkologické onemocnění je již v dlouhodobé remisi, bez potřeby další léčby. Proto jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu volila omezení hybnosti pravého ramene, které hodnotila v položce ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu/kloubech jako středně těžké s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů dle kapitoly XV., oddíl B, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Vzhledem k rozsahu funkčního postižení by byl stav samostatně hodnocen spíše na spodní hranici rozpětí, ale s přihlédnutím k primárnímu onkologickému onemocnění i lehkému postižení páteře i po zohlednění dosaženého vzdělání a pracovního zařazení v minulosti byla volena celkově horní hranice procentního rozmezí 15 až 25 %. Na základě uvedeného proto nebyl shledán žádný stupeň invalidity. Zdravotní stav byl posouzen z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývala posudkově významná progresse zdravotního stavu. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly shledány rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Následně žalovaná vydala rozhodnutí dne 4. 7. 2014, č. j. 715 911 3753/4791-VD, kterým námitky žalobkyně zamítla a napadené rozhodnutí žalované potvrdila.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 2. 2015. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie i za účasti žalobkyně na základě podkladové dokumentace, sice posudkového spisu OSSZ Blansko včetně záznamů o jednáních, lékařských nálezů doložené zdravotní dokumentace včetně nových lékařských zpráv předložených posuzovanou při jednání i na základě přešetření jmenované při jednání doznala, že od roku 2006, kdy byla jmenovaná uznána v rámci řízení o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity dle ust. § 94 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění tehdejších předpisů, došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce; k tomuto hodnocení docházelo až do roku 2014. Při hodnocení jejího zdravotního stavu v rámci námitkového řízení bylo zjištěno, že onkologické onemocnění bylo i nadále v remisi, pro přetrvávající výrazné subjektivní potíže s pravým ramenem byla prováděna v roce 2014 i léčba akupunkturou, ale dle hodnocení posuzované bez efektu. I nadále přetrvávaly bolesti pravého ramene. Ortoped při kontrole dne 29. 8. 2014 (po datu vydání napadeného rozhodnutí), kdy měl k dispozici neurologické vyšetření, které neprokázalo žádnou neurogenní lézi, vzhledem k výrazným potížím posuzované doporučil provedení artroskopie pravého ramene, která byla realizována dne 28. 1. 2015, v současné době probíhá rekonvalescence a rehabilitace. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudkové komise, tato došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo omezení hybnosti v pravém ramenním kloubu. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění podle kapitoly XV. oddíl B, položka 3 písm. b)

ve výši 20 %. Samotné postižení funkce pravého ramenního kloubu by bylo někde mezi písmeny a) a b) vzhledem k tomu, že jde o postižení dominantní končetiny, se posudková komise přiklonila k hodnocení písmenem b), kde volila střed pásma s přihlédnutím k intermitentnímu lehkému postižení funkce krční páteře a primárnímu onkologickému onemocnění, které je však dlouhodobě v remisi. Na rozdíl od lékaře OSSZ Blansko tak byla stanovena jiná kapitola citovaného ustanovení, které lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 27. 3. 2015 nevyslovila žalobkyně žádné připomínky ke skutkovému a posudkovému závěru, který učinila PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 26. 2. 2015. Nenavrhla provedení dalších důkazů. Žalovaná se ztotožnila s posudkovým závěrem PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 2. 2015.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Vzhledem k zásadní žalobní námitce – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři, soud vyžádal v rámci soudního přezkumu posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, který se podrobně zabýval zdravotním stavem žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 4. 7. 2014 a to na základě všech existujících lékařských nálezů i vyšetření jmenované. Vůči samotnému posudku žalobkyně námitky nevznesla. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje okolnost, že byl vzat v úvahu časový průběh, charakter a rozsah změn původního zdravotního postižení, tj. onkologického onemocnění, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění stejně tak i současný způsob léčby. Z výpovědi žalobkyně v průběhu jednání taktéž i posudku PK MPSV ČR v Brně bylo prokázáno, že jmenovaná dne 28. 1. 2015 prodělala operativní zákrok – artroskopii pravého ramene, v současné době probíhá rekonvalescence a rehabilitace, prozatím s bolestivým syndromem dle vyjádření posuzované.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rozhodujícím tedy je, zda žalobkyně byla ke dni 4. 7. 2014 invalidní či nikoliv. Povinností posudkových komisí je posoudit na základě shromážděné zdravotní dokumentace zdravotní stav pojištěnce a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, jak již uvedeno výše, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 2. 2015 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav jmenované ke dni rozhodování žalované. Nedošlo proto k pochybení pokud nebylo vyhověno žalobním námitkám. V souladu se stanoviskem žalované proto soud uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle § 78 odst. 7 žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. března 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová